

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Co/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233309
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233309.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. februára 2014, č. k. 8C/220/2012-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh (ďalej len žalobu) navrhovateľa (ďalej len žalobcu) o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených pod sp.zn. 8C/220/2012, 8C/224/2012, 8C/225/2012, 8C/227/2012, 8C/230/2012, 8C/234/2012, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp.zn. 8C/220/2012 zamietol. Odporcovi (ďalej len žalovanému) sa náhrada trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloby žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z.z. nie sú dôvodné a preto ich súd zamietol. Samotnému uplatneniu nárokov malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že žalobca dňa 23.04.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a žalobca ich na výzvu žalovaného nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadostí a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie žaloby na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23.04.2009, avšak v tomto prípade boli žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podané na súd až po tomto dátume, a rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti resp. udelení poverenia boli doručené právnenému zástupcovi oprávneného taktiež až po uvedenom dátume, preto žalobcovi do podania žaloby na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnúť na námietku premlčania vznesenú žalovaným.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a okrem toho žalobca namietal vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ ide o poslednú námietku žalobcu, a to vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, tak podľa názoru súdu tým, že vyšší súdny úradník v exekučnom konaní skúmal exekučný titul a výsledkom tohto postupu bolo rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu ani k porušeniu práv oprávneného, nakoľko exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka ako aj bez návrhu, pričom exekučný titul môže preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných zákonných ustanovení a nielen z procesného hľadiska (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 499/2010) a preto týmto postupom nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu namietanému v žalobe.

Ďalším dôvodom namietaného nesprávného úradného postupu malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, avšak súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v tomto prípade nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku žalobcu na náhradu škody. Je pravdou, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15 dňová lehota však platí iba v prípade, ak skutočne zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale v prípade zistenia rozporu žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadna lehota na vydanie zamietajúceho uznesenia nie je ustanovená a preto je možné ďalší postup súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prieťahov. Uvedený logický výklad ustanovenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku vyplýva z toho, že pokiaľ doklady predložené súdnym exekútorom nie sú v rozpore so zákonom, tak by pre exekučný súd nemal byť problém vydať poverenie v lehote 15 dní, avšak pokiaľ súd zistí rozpor predložených písomností a to hlavne exekučného titulu so zákonom, tak zamietajúce rozhodnutie nie je možné vydať v lehote 15 dní, nakoľko samotnému rozhodnutiu predchádza postup súdu, v rámci ktorého vyzýva, či už súdneho exekútora, oprávneného alebo jeho právneho zástupcu na predloženie dokladov, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a z hľadiska časovej náročnosti môže uvedený postup súdu trvať aj niekoľko mesiacov a to hlavne vtedy, ak dožiadané subjekty na výzvu súdu nereagujú v stanovenej lehote, prípadne je potrebné zo strany súdu žiadosti opakovať. Tento postup bol zistený súdom aj v exekučnej veci sp.zn. 10Er/264/2010, 11Er/318/2010, 10Er/412/2010 a 24Er/466/2010, kde po predložení exekučného titulu a to rozsudku rozhodcovského súdu dospel vyšší súdny úradník k názoru, že je potrebné preskúmať podklady, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané a následne vyzýval oprávneného a jeho právneho zástupcu na predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok a dohody o vyplnení zmenky a až po predložení týchto dokladov mohol vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, tak v zmysle § 9 ods. 1 zákona č.514/2003 Z.z. nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keďže pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Z toho dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučnom konaní, nakoľko pre také rozhodnutie, aké bolo vydané v skúmanom exekučnom konaní zákon žiadnu lehotu neustanovuje. S účinnosťou od 01.06.2011 bolo zmenené znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Pokiaľ by aj nebolo možné stotožniť sa s názorom súdu pri výklade ustanovenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku s tým, že pre vydanie poverenia ako aj pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia by mala platiť 15 dňová lehota, tak v tom prípade je potrebné poukázať na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcie nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp.zn. IV.ÚS 471/2012).

Podľa názoru súdu prvého stupňa, v tomto prípade existujú objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutia súdu v hore uvedených exekučných konaniach boli vydané v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to s poukazom na samotný postup súdu vyžadujúci zabezpečenie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom je potrebné posudzovať nielen tieto okolnosti, ale z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Pri skúmaní, či vec bola prejednaná v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov sa preveruje hlavne zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup súdu. Pred samotným vydaním rozhodnutia súd postupoval účelne, nakoľko sa potreboval oboznámiť s dokladmi, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul a preto tento postup súdu, ktorý bol zakončený rozhodnutím vo veci samej, možno hodnotiť ako efektívny a v súlade so zákonom.

Súd dospel k záveru, že v prejednávaných veciach pôvodne vedených pod sp.zn. 8C/220/2012, 8C/224/2012, 8C/225/2012, 8C/227/2012, 8C/230/2012, 8C/234/2012, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod sp.zn. 8C/220/2012 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a keďže zo strany žalobcu nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak, ako je to už ustanovené v § 9 ods.2 Zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, tak súd žalobu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol a keďže základ nároku uplatňovaného žalobcom nebol preukázaný, tak súd sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a žalovaný si ani žiadne trovy neuplatnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav veci. Súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z.z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 213 ods. 1 OSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní predmetnej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu.

K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prietahov“ (článok 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky).

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorej platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. neobstaranosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Uvedená zodpovednosť je v ústave zakotvená v čl. 46 ods. 3.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (6Cdo 119/2013).

Žalobca namietal, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny

poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak by súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Žalobca však nešpecifikoval žiadne skutočnosti, na základe ktorých malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, pričom ani odvolací súd žiaden takýto dôvod nevzhladol. Navyše hoci podľa § 120 odsek 1, veta prvá OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, podľa vety druhej citovaného ustanovenia, súd (teda nie účastníci) rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Preto ani nevykonanie navrhovaných dôkazov nemôže mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom.

Právom a zároveň povinnosťou účastníka konania je zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil.

Ako vyplýva z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 10Er/264/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/220/2012), exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 16.03.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 23.04.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej K. Q. pre vymoženie 408 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava zo dňa 14.01.2010 sp.zn. SR 22272/09. Dňa 28.04.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie potrebných dokladov, pričom urgenciu zaslal prípisom zo dňa 29.06.2010. Na výzvu súdu súdny exekútor reagoval prípisom zo dňa 07.07.2010 a dňa 13.09.2010 oprávnený súdu zaslal potrebné doklady. Exekučný súd uznesením zo dňa 18.04.2011, č.k. 10Er/264/2010-16 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 31.03.2010, doručenú tunajšiemu súdu dňa 23.04.2010 zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2012.

Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra vedeného pod sp.zn. 11Er/318/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/224/2012) je zrejmé, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 17.03.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 10.05.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej J. J. pre vymoženie 540,53 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn. SR 18904/09 zo dňa 24.11.2009. Dňa 01.06.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na doloženie potrebných dokladov, ktoré oprávnený doložil dňa 23.09.2010. Následne Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 21.01.2011, č.k. 11Er/318/2010-15 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 27.04.2010, doručenú súdu dňa 10.05.2010 zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením zo dňa 28.09.2012, č.k. 15CoE/194/2012-30 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil.

Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra vedeného pod sp.zn. 10Er/412/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/225/2012) súd zistil, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 11.05.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 07.06.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej A. H. pre vymoženie 2.309,99 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom v predmetnej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn. SR 20352/09 zo dňa 13.01.2010. Dňa 10.06.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora o doloženie potrebných dokladov, ktorú výzvu dňa 06.08.2010 súd adresoval aj právnenému zástupcovi oprávneného. Dňa 13.09.2010 oprávnený súdu doručil požadované doklady. Následne Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 21.09.2011, č.k. 10Er/412/2010-10 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 14.06.2010, doručenú súdu dňa 15.07.2010 zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2011.

Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 10Er/526/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/227/2012) súd zistil, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 08.06.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 15.07.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej K. A. pre vymoženie 602,80 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn. 23058/09 zo dňa 21.01.2010. Následne Okresný súd Nitra dňa uznesením zo 18.04.2011, č.k. 10Er/526/2010-10 zamietol žiadosť súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 15.06.2010, doručení súdu dňa 15.07.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.05.2011. Uznesením zo dňa 29.06.2011, č.k. 10Er/526/2010-17 exekučný súd exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2011.

Z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 18Er/783/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/230/2012) mal súd za preukázané, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 05.08.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 13.10.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnému N. K. pre vymoženie 2.810,84 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn. 04196/10 zo dňa 26.05.2010. Okresný súd Nitra dňa 07.02.2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie v predmetnej veci.

Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 24Er/466/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/234/2012) súd zistil, že exekučné konanie v predmetnej veci začalo dňa 22.04.2010, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla Okresnému súdu Nitra dňa 23.06.2010 vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej U. C. K. pre vymoženie 983,19 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn. SR 00120/10 zo dňa 05.03.2010. Dňa 24.06.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora o doloženie potrebných dokladov. Oprávnený dňa 29.10.2010 tieto doklady zaslal súdu. Následne Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 08.12.2010, č.k. 24Er/466/2010-12 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu: Záhradnícka 62, Bratislava o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením zo dňa 29.11.2011, č.k. 15CoE/352/2011-29 tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2012.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 01.06.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na základe citovaného ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekúcie vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 10Er/264/2010 (vec vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 8C/220/2012), 11Er/318/2010 (vec vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 8C/224/2012), 10Er/412/2010 (vec vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 8C/225/2012) a 24Er/466/2010 (vec vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 8C/234/2012) je potrebné konštatovať, že hoci predmetné ustanovenie stanovuje 15 dňovú lehotu, o ktorej žalobca tvrdí, že nebola súdom dodržaná, táto lehota sa vzťahuje iba na rozhodnutie súdu, ktorým udelí poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Zákonodarca mal pri zohľadnení jazykovo-gramatického, logického a systematického výkladu na mysli predovšetkým rozhodnutia súdu, ktorými tento „poveril“ súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V opačnom prípade by aj v prípade naplnenia podmienok pre rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku, druhá veta) uviedol, že súd je povinný/súd rozhodne v určitej konkrétnej lehote. Neuvedením konkrétnej lehoty zákonodarca jasne prejavil svoju vôľu, že súd v prípade, ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, nie je povinný rozhodnúť v tak krátkej lehote, ako v prípade „poverenia“, pretože pri zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sa jedná o náročnejšie rozhodnutie, pri ktorom súd podrobuje žiadosť, návrh a exekučný titul vlastnému skúmaniu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v prípade ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku zákonodarca nestanovil lehotu 15 dní na vydanie rozhodnutia, ale iba na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor

žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na základe citovaného ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekúcií vo veciach vedených na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 10Er/526/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/227/2012) a 18Er/783/2010 (OS Topoľčany sp.zn. 8C/230/2012), odvolací súd konštatuje, že hoci predmetné ustanovenie § 44 ods. 2 účinného od 01.06.2010 stanovuje 15 dňovú lehotu, o ktorej žalobca tvrdí, že nebola súdom dodržaná, táto lehota sa vzťahuje iba na rozhodnutie súdu, ktorým udolí poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, tak ako už bolo vyššie uvedené. Navyše je potrebné poznamenať, že v týchto prípadoch sa jednalo o exekučný titul v zmysle § 41 odsek 2 písmeno d) Exekučného poriadku, preto lehota 15 dní sa ani na prípad ak by súd rozhodol o „poverení“ nevzťahovala. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v prípade ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku zákonodarca nestanovil lehotu 15 dní na vydanie rozhodnutia, ale iba na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie (to však neplatí v prípade, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d)).

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd môže len konštatovať, že nedošlo k porušeniu povinnosti rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, respektíve v primeranej lehote, a teda k stavu právnej neistoty a k prieťahom v konaní namietaných žalobcom ani nemohlo dôjsť, v plnom rozsahu sa stotožňujúc s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

K námietke žalobcu, že súd rozhodoval na základe inšpirácie novou právnou úpravou je potrebné poznamenať, že čo sa týka použitia ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, súd prvého stupňa toto citoval v správnom znení (teda v znení účinnom do 01.01.2013), pričom ho na daný skutkový stav aj správne aplikoval. Uvedené preto nemá žiaden vplyv na nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a preto je aj táto námietka nedôvodná. Zároveň odvolací súd poukazuje na dôvodovú správu k § 9 ods. 2 zákona č. 412/2012 Z.z. z ktorej vyplýva, že súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Pokiaľ by konajúci súd o náhradu škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom by to mohlo smerovať k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Konštatovať prieťahy v súdnom konaní je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky. Taktiež aj novela § 9 ods. 2, 3 presne upravila prieťahy v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nenaplnil ani jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu vymedzených zákonom č. 514/2003 Z.z., ako ani nepreukázal, že by mu vznikla akákoľvek majetková škoda, resp. nemajetková ujma v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 odsek 1, v spojení s § 140 odsek 1, § 151 odsek 1 veta prvá a § 224 odsek 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik týchto trov ani nevyplýva, a teda mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.